

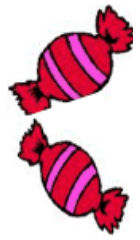
נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

זמני שבת וילך	הד"נ	מוצש"ק
קרית ארבע	18:07	19:12
ירושלים	18:01	19:11
חיפה	18:07	19:12
תל אביב	18:17	19:13



פינוק לשבת

עלון השבת לילדים



יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיֵּלֶךְ - יוֹם הַכַּפּוּרִים <> ו' תִּשְׁרֵי הַתּשַׁע"ג <> גליון מספר 49 <> שנה שנייה <>



וְקִדְוָה לְאַחֲשָׁבָהּ - מֵאַשְׁמָה בְּרַבֵּי לֵאמֹר

שַׁבַּת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים.

ראש השנה חלף עבר לו כל כך מהר, ואנו עומדים לפני שבת "שובה" ויום הכפורים. כך פתח המורה את השעור הראשון לאחר צום גדולה. לכבוד יום הכפורים אספר לכם ספור. כשהיו מבקשים מר' זושא מאניפולי להשתתף בסעודה של ברית מילה, היה מעמיד תנאי תמוה להשתתפותו: תפריט הסעודה, על כל מנותיה, צריך היה להגיע לידי בעוד מועד. בנוסף, בקש לדעת כמה סועדים ישתתפו בסעודה, מה עלתה ועוד פרטים שונים היוצא באלו. הכל ידעו שר' זושא אדם מיחד הוא, ובדרך כלל נמנעו מלשאל אותו לפרט הנהגותיו ה"מוזרות". אולם פעם אחת החציף פניו בעל הברית ושאל: רבי, הלא כמעט שאינכם טועמים כלום בסעודה, ולמה לכם לדעת מראש את כל התפריט? ענה לו ר' זושא: אומר לך דברים פהונתם. כשאני מקבל את התפריט לידי אני נכנס עמו לחדר סגור, שם אני פונה לקב"ה ואומר לו: רבונו של עולם, הלא גם הקטיגור מסכים שישראל עושים מצוות, וגם אני מסכים שישראל עושים עברות. יתרה מזו, גם האבא הזה שעומד להכניס בתוך זמן קצר את בנו בבריתו של אברהם אבינו, עשה עברות, וכנראה גם הבן שנכנס לברית יעשה עברות לכשיגדל, ועם כל זאת גם מצוות עשו ויעשו. אלא בוא וראה מה בין מצוה לעבירה: בברית זו שאני מזמן אליה תגש מנה ראשונה, וכל אחד משבועים וחמשת הסועדים יוכל לבחור אם יאכל בורקס ברטב פטריות או דג ברטב חריף. לאחר מכן תגש המנה העקרית עם שלשה סלטים שונים, ולבסוף מנה אחרונה. כל זאת מלבד יינות, תוספות, ועוד כהנה וכהנה, והכל עולה לסכום מסים, וכל כרפורים אלו כרך בעל הברית בשביל מצוה אחת שנודמנה לידי. כעת, האם גם כשעשה עברה הזמין שבועים וחמשה אנשים וערך לפניהם סעודה כידי המלך בשמחה רבה כזו? האם יש יהודי בעולם שעשה כזאת? הלא כשעושים עברה מתביישים ומסתתרים, והחוטא אומר בלבו "שלא יראני אדם". אם כן, איך אפשר להשוות מצוה לעבירה? סיים המורה את הספור ושאל: ומה יאמר כל אחד מכם כשיעמד בתפלה בליל כל נדרי? ולמחרת בתפלות השחרית והמוסף, המנחה והנעילה? כיצד יסביר הוא את מעשיו? האם שמח כשעבר עברה או שמא הצטער והתחרט? רק נשאל את עצמנו שאלה נוספת על דברי ר' זושא, ומה יעשה יהודי על מנת שלא לחטא שוב? נבקש מהקב"ה שייסיע לנו לחזור בתשובה אמיתית, ושיחתמנו לחיים טובים בספרם של צדיקים עם כל עם ישראל.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וְגַמְר חֲתִימָה טוֹבָה - וְלִהְתְּרֹאוֹת בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרִשַׁת הָאָזִינוּ, יוֹנְתָן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד



החידה הגפשה

1. באיזה תאריך נולד ונפטר משה?
2. מי אמר למי: א. חזק ואמץ ב. חזקו ואמצו?
3. על אילו דברים נאמר בפרשתנו: "עד תומם?"
4. משה קרא ליהושע "לעיני כל ישראל". מה רמוז בכך?



גשילי הפרשה

משה נשא את דברי הפרידה מן העם, בטרכם כניסתם לארץ. הוא מחזקם שלא יראו במלחמה על הארץ כי ה' עמם, ומחזק במיוחד את יהושע בן נון שמונה כממשיך דרכו, ושיכנס עמם לארץ. משה כותב את כל הדברים שאמר לעם בעל פה: המצוות האזרחות והחזיקים, וצוה שפעם בשבע שנים, בחג הסוכות יתקלה כל העם אל המקדש ודברים אלו יקראו באזניהם. לאחר מכן נגלה הקב"ה אל משה ומספר לו כי בעתיד יפנה העם עקר למצוות, ולכן הוא מצווה לכתוב להם שירה לדורות, (שתופיע בפרשה הבאה) שמטרתה להזכיר להם את דברי ה'.



הדרש והאדרש

"ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: (דברים פרק ל"א, פסוק ז)"

"באותה שעה נתגבר כחו של משה והיה מחזק את יהושע לעיני כל ישראל שנאמר "ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ" (דברים פרק ל"א, פסוק ז). אמר לו: "עם זה שאני מוסר לך עדין גדיים הם, עדין תינזקות הם - אל תקפיד עליהם על כל מה שהם עושים שאף רבונם לא הקפיד עליהם על כל מה שעשו". (ספרי דברים, פיסקא ש"ה)



ספור וספורי השבת

לסבא יצחק היה דיוכן קטן בשוק מחנה יהודה. ועם זאת היה יהודי תמים וצדיק. כל בקר היה מתעורר מקדם ומעיר את חבריו בכדי שיגיעו בזמן לבית הכנסת. הקור והחם לא הרתיעו אותו שנים רבות. בימי הסליחות, היה עובר ברחובות עם השופר העתיק. מפעם לפעם היה נעמד ותוקע בשופר, ותקיעתו העירה את הישנים. פעם אחת, עבר סבא ברחובות ותקע בשופר. כמה דקות לפני כן חדר לאחד מבתי המתפללים גנב. הגנב לא הספיק לגנב דבר, שלפתע נשמעה תקיעה עזה, ובעל הבית זנק ממטו, והתארגן לקראת הסליחות והתפלל. הגנב טפס על אדן החלון, וקפץ בדיוק לרגלי סבא, והתבונן בפניו סבא, שהיה אדם תמים, חייך בנעימות אל האיש, אך לפני שהספיק לפצות את פיו, ברח הגנב משם. שנים חלפו. סבא הגיע לגיל שיבה, והחזיר נשמתו לבורא. באחד מימי השבעה נכנס אדם עטור זקן ופאות ואמר: "בעבר הייתי צעיר ופוחז, והתפרנסתי מהתפרציות ונגבות. לילה אחד חדרתי לבית אחד, ולפתע נשמע קל שופר. זנקתי מהחלון ומצאתי עצמי עומד מול התוקע. סבא שלכם חייך אלי, ואני ברחתי, אך חיובו של התוקע וקולות השופר חדרו את לבי האטום. עברו ימים עד שהעזתי להכנס לבית כנסת, ולשעורי תורה. כיום אני משתדל לדקדק בקלה בבחמורה, ולקבץ עתים לתורה. אשריכם שזכיתם לאב ולסב כזה. רואים אתם, אין מלה קטנה, חייך קטן יכול לשנות למישהו בעולםם..."

הפתגם השבועי

"מי שמקפיד לחשב רק מחשבות משמחות, נזהר מלדבר דבורי עצבות ומרה שחורה, ומתנהג כאלו הוא שמח - סופו להיות שמח באמת" (הצמח צדק)